

Du er her: [Hjem](#) / [Oppgavehjelp](#) / [Forurensning](#) / [Avløp](#) / [Utslipp av oljeholdig avløpsvann, kapittel 15](#) / Behandle søknad om utslipp av oljeholdig avløpsvann

Behandle søknad om utslipp av oljeholdig avløpsvann

Kommunen har myndighet til å stille krav til utslipp av [oljeholdig avløpsvann](#). Dette følger av forurensningsforskriften kapittel 15. Nedenfor gis veiledning i hvordan kommunen kan bruke myndigheten og stille krav til utslipp.

Åpne flytskjema

Flytskjemaet åpnes i eget vindu.

Utøve myndighet, fatte vedtak

Innhente kunnskap

Oversende sak

Høring

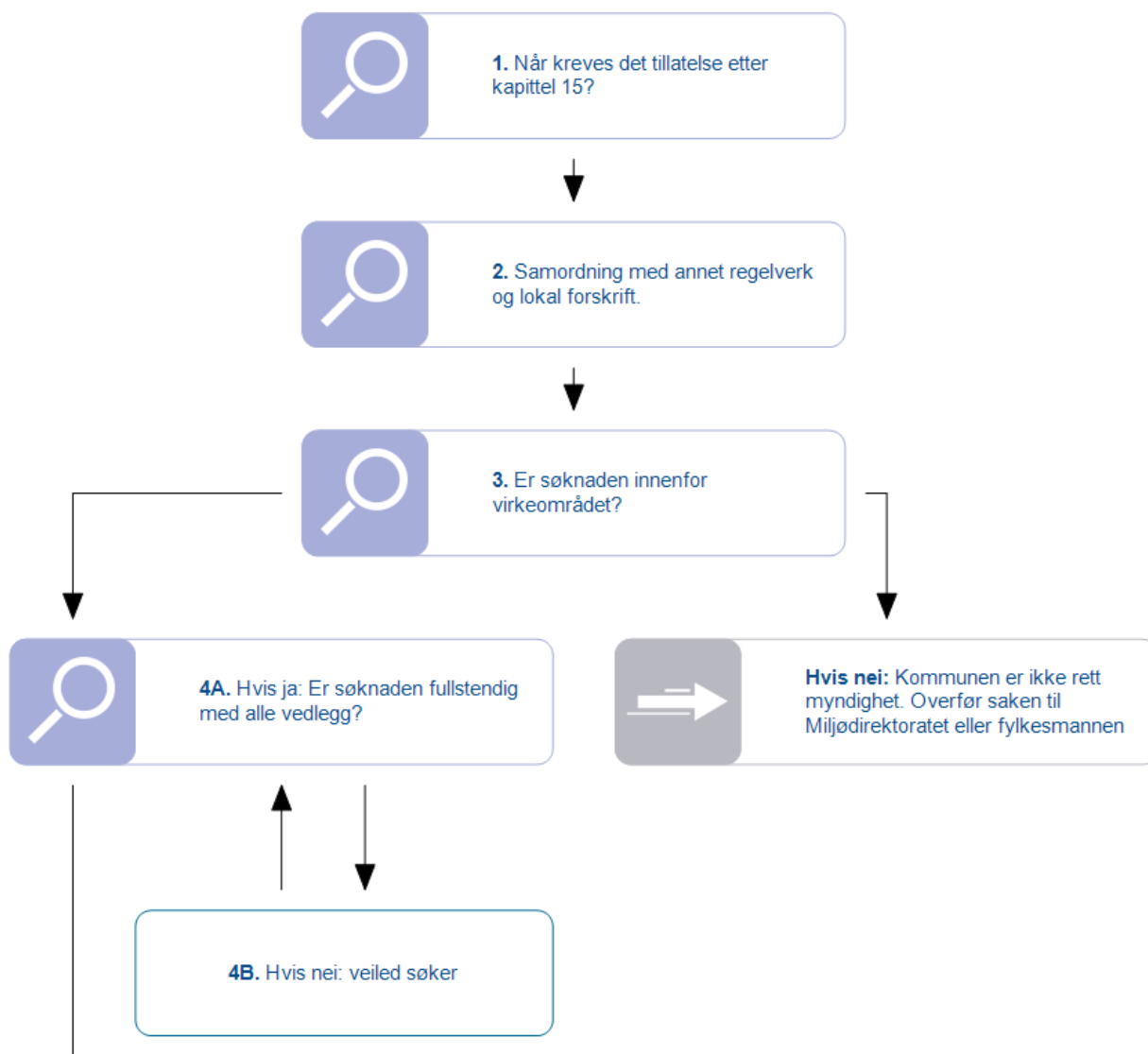

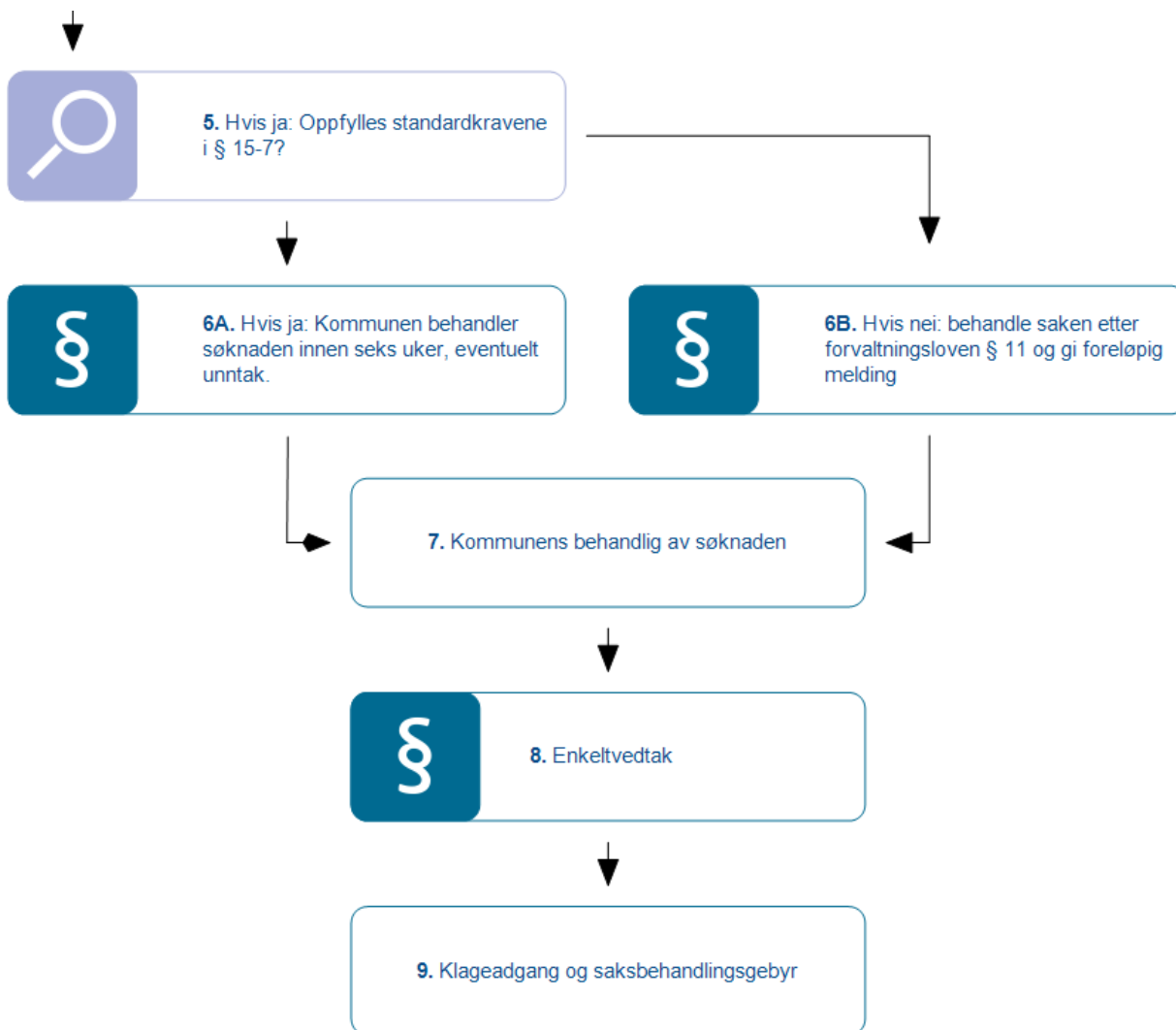
Avslutte saken

Registrere, rapportere

Behandle søknad om utslipp av oljeholdig avløpsvann, forurensningsforskriften kapittel 15

1. Når kreves det tillatelse etter kapittel 15?

Kapittel 15 i forurensningsforskriften regulerer utslipp og påslipp av oljeholdig avløpsvann fra virksomheter som har vaskeplass, smørehall, servicehall eller lignende. Dette gjelder:

- bensinstasjoner
- vaskehaller for kjøretøy
- motorverksteder
- bussterminaler
- verksteder og klargjøringsentraler for kjøretøyer, anleggsmaskiner og skinnegående materiell
- anlegg for understellsbehandling

Ingen kan sette i verk nye utslipp eller øke et utslipp vesentlig uten at tillatelse er gitt i medhold av § 15-5. Dette er hjemlet i § 15-3. For å ha utslipp av oljeholdig avløpsvann fra en av kategoriene a) - f) må virksomheten altså ha tillatelse.

Merk at kravet om tillatelse også gjelder både ved påslipp til avløpsnett, og ved direkte utslipp til resipient. Kravet gjelder uansett renseløsning, og gjelder også når oljeholdig avløp går til tett tank.

Det er kommunen som gir tillatelse etter forurensningsforskriften kapittel 15, jmfør § 15-2.

Forholdet til kapittel 15 A om påslipp

Det nevnes ofte i ulike sammenhenger at kommunen ikke kan stille vilkår i en tillatelse for å beskytte resipienten. Dette gjelder imidlertid bare for vedtak etter 15 A, og ikke ved vedtak etter kapittel 15 eller i andre tilfeller hvor kommunen er forurensningsmyndighet for en bransje. Etter kapittel 15 kal kommunen gjøre en helhetlig vurdering av utslippets betydning for miljøet.

15 A er utformet for at kommunen skal ha mulighet til å beskytte renseanlegget sitt mot et påslipp til kommunalt nett fra virksomheter som kommunen **ikke** er forurensningsmyndighet for. I slike tilfeller vil det være fylkesmannen eller Miljødirektoratet som stiller vilkårene til virksomheten for å beskytte miljøet og resipienten. Kommunen kan sette vilkår i vedtak etter 15 A og skal overholde kravene i sin egen utslippstillatelse. Se veiledningen Påslipp fra virksomhet til offentlig avløpsnett på Miljøkommune.no.

Utslipp etablert før 2007

Utslipp av oljeholdig avløpsvann som ble etablert før 2007 og som har tillatelse etter forurensningsloven og tilhørende forskrifter er fremdeles lovlige. Forutsetningen er imidlertid at utslippet ikke økes vesentlig, og at de minst overholder kravene til rensing i § 15-7.

Kravene innebærer at oljeinnholdet i avløpsvannet ikke skal overstige 50 mg/l. Oljeholdig avløpsvann skal også passere sandfang eller lignende rensningsanlegg dimensjonert for maksimal vannbelastning. Med dette menes i praksis at avløpsvannet skal passere sandfang. Det må også være tilrettelagt for representativ prøvetakning.

Hvis det i tillatelsen er strengere renskrav enn i § 15-7, gjelder det strengeste kravet. Kommunen avgjør hva som er det strengeste kravet.

Vesentlig økning av utslipp

Hvis et utslipp som er tillatt økes vesentlig, kan det være nødvendig å få en ny tillatelse fra kommunen. Med vesentlig økning menes normalt 25 prosent økning av et utslipp eller mer.

En vesentlig økning av utslippet kan imidlertid være et resultat av:

- økning i mengde
- endring i type utslipp
- endring av utslippssted

Kommunen må derfor gjøre en konkret vurdering av om endringene utgjør en vesentlig økning.

2. Samordne med annet regelverk

En virksomhet med tillatelse etter kapittel 15 om krav til utslipp av oljeholdig avløpsvann, er også omfattet av andre regelverk. Dette gjelder blant annet

- [avfallsforskriften kapittel 11](#)
- [produktkontrollloven](#)
- [internkontrollforskriften](#).

Kommunen er myndighet etter internkontrollforskriften for de virksomhetene de er forurensningsmyndighet for. Avfallsforskriften og produktkontrollloven er kommunen imidlertid ikke myndighet for. Henvvisning til kravene i avfallsforskriften og produktkontrollloven bør likevel fremgå av tillatelsen etter kapittel 15 slik at virksomheten er tydelig informert om hvilke plikter de har etter disse regelverkene.

Plan- og bygningsloven

Installasjon av oljeutskillerer er også søknadspiktig etter [plan- og bygningslovens § 20-1 a](#)). Veiledning rundt søknad og behandling av søknad om oljeutskillerer etter plan- og bygningsloven, finnes på [nettsidene til Direktoratet for byggkvalitet](#). Flere kommuner har også utarbeidet egne veiledere, se for eksempel punkt 5 i "[Veileder til byggesak](#)" av Oslo kommune. Se også "[Veileder for oljeutskilleranlegg](#)", utgitt av NORVAR, nå Norsk Vann.

Behandling av søknad etter plan- og bygningsloven og forurensningsforskriften skal samordnes, jmf. forurensningsforskriften § 15-5 tredje ledd. Dette er viktig for at kommunen skal fremstå som enhetlig overfor den som søker om tillatelse. Dette gjelder særlig for å unngå at tillatelse til bygging ikke feilaktig tolkes av søker som at han også har fått tillatelse etter forurensningsforskriften, og dermed starter byggingen av anlegget for alle nødvendige tillatelser er på plass.

Internkontrollforskriften

Virksomheten har en plikt til å være sikret mot akuttutslipp gjennom § 15-7 annet ledd. Rutiner omkring dette skal være nedfelt i virksomhetens HMS-plan, jmf. [internkontrollforskriften § 5 punkt 6](#). Kommunen bør vise til dette kravet i virksomhetens tillatelse etter kapittel 15.

Internkontrollforskriften stiller krav til dokumentasjon utover [forurensningsforskriften § 15-7](#). Virksomheten må blant annet ha fastsatt rutiner for hvordan de skal overholde dokumentasjonskravene, jmf. [internkontrollforskriften § 5 punkt 7](#). Kommunen bør nedfelle dette i tillatelsen etter kapittel 15.

Produktkontrollloven

Substitusjonsplikten i [produktkontrollloven § 3a](#) gjelder for virksomheter som er omfattet av kapittel 15. Substitusjonsplikten innebærer at virksomheten har plikt til å ha kunnskap om de kjemikaliene de bruker utgjøre en fare og risiko for helse eller miljø. Virksomheten skal gå over til mindre skadelige alternative kjemikalier, der det kan skje uten urimelig kostnad eller ulempe. Substitusjonsplikten er en kontinuerlig prosess, og skal nedfelles i virksomhetens internkontrollsystem. Det bør stå i tillatelsen kommunen gir etter kapittel 15 at kravene som følger i substitusjonsplikten skal innarbeides i bedriftens internkontroll, jmf. [internkontrollforskriftens § 5](#).

Miljødirektoratet er myndighet etter produktkontrollloven. Kommunen bør derfor tipse Miljødirektoratet dersom brudd på substitusjonsplikten oppdages, slik at direktoratet kan vurdere om disse bør følges opp.

Virksomheter som omfattes av kapittel 15 om krav til utslipp av oljeholdig avløpsvann, er også omfattet av aktsomhetsplikten i [produktkontrollloven § 3](#). Også her er det Miljødirektoratet som er myndighet.

Se forøvrig:

- [Miljødirektoratets veileder i substitusjon](#) (nedlastbar rapport)
- [Nettbasert veiledning i substitusjon på Miljødirektoratets sider](#)
- [Drift av oljeutskillerer - infoark på Miljødirektoratet.no](#)
- [www.ecolabel.no](#), om svanemerkede produkter

Avfallsforskriften

[Avfallsforskriftens § 11-8](#), sier at virksomheter som håndterer [farlig avfall](#) skal levere dette minst en gang i året, til en virksomhet som har lov å håndtere farlig avfall. Avfallet fra oljeutskilleren regnes som farlig avfall.

Kommunen har ikke myndighet etter [avfallsforskriften kapittel 11](#). I søknadsprosessen bør likevel kommunen be om dokumentasjon på hvordan virksomheten som søker tillatelse etter kapittel 15 planlegger å håndtere avfallet fra oljeutskilleren. Dersom virksomheten ikke har noen plan for håndtering av avfallet, kan dette ha betydning for driften og funksjonen til utskilleren. Gjennom søknadsprosessen eller ved et tilsyn bør kommunen for eksempel be om kopi av inngått avtale mellom virksomheten og et firma med tillatelse fra Miljødirektoratet til håndtering av farlig avfall.

Kommunen kan ikke sanksjonere mot brudd på [avfallsforskriften kapittel 11](#). Hvis de oppdager brudd, for eksempel ved tilsyn, bør fylkesmannen varsles.

Lokal forskrift

Kravene til utslipp fra oljeutskillere i [forurensningsforskriften § 15-7](#) skal normalt være tilstrekkelige. Dersom det er nødvendig ut fra forurensningssituasjonen eller brukerinteresser, kan kommunen likevel fastsette lokale krav som gjelder i stedet for kravene til utslipp i § 15-7. Kommunens hjemmel til å fastsette slik forskrift er [§ 15-6](#). Se veilederen [Fastsette lokal forskrift på Miljøkommune](#).

Aktuelle temaer å regulere i en lokal forskrift, kan for eksempel være:

- hvorvidt oljeutskillere skal ha påslipp til kommunalt nett, jamfør også [forurensningsforskriften § 15A](#)
- påslipp av andre parametere enn forskriften regulerer, for eksempel metaller, organiske miljøgifter og lignende
- påslipp av stoffer til oljeutskilleren som kan svekke funksjonen til utskilleren
- å skjerpe kravet til innhold av [olje](#) i avløpsvannet. Der hvor dette er nødvendig kan kommunen også forskriftsfeste strengere nivåer av olje enn [§ 15-7](#)
- alternative analysemetoder til kapittel 11, [kapittel 11, vedlegg 2 punkt 2.2](#)
- krav til oppfølging av anlegget

Kommunen bør ikke utarbeide forskriftskrav som kun i liten grad avviker fra de nasjonale kravene i § 15-7.

Kommunen må være oppmerksom på at en forskrift hjemlet i § 15-6 kun skal være en erstatning for utslippskravene i § 15-7. Kommunen kan for eksempel ikke stille krav til andre virksomheter enn de som allerede er omfattet av forskriften jamfør [§ 15-1](#). Formuleringer a la "forskriften gjelder også for andre virksomheter som slipper ut oljeholdig avløpsvann enn de i som er listet opp i § 15-1", er derfor ikke gyldige.

Mange kommuner velger imidlertid å fastsette forskrifter som både er hjemlet i § 15 og § 15A. På denne måten kan kommunen regulere alle påslipp av oljeholdig avløpsvann til kommunalt [avløpsnett](#), men fremdeles altså ikke utslipp fra virksomheter som ikke er nevnt i § 15-1. Se egen veiledning om hva kommunen kan stille krav til i denne veilederen på [miljøkommune.no](#):

- [Påslipp til kommunalt avløpsnett, kapittel 15 A](#)

Eksempler:

- [Forskrift om påslipp av olje-, fettholdig og/eller industrielt avløpsvann til offentlig avløpsnett, Stokke kommune, Vestfold](#)
- [Forskrift om påslipp av olje-, fettholdig- og/eller industrielt avløpsvann til offentlig avløpsnett, Gjerdrum kommune, Akershus](#)
- [Forskrift om påslipp av olje- og/eller fettholdig avløpsvann til kommunalt avløpsnett, Ullensaker kommune, Akershus](#)

3. Er søknaden innenfor forskriftens virkeområde?

Når kommunen har mottatt en søknad om utslippstillatelse etter [forurensningsforskriften kapittel 15](#), må kommunen først avklare hvorvidt søknaden faller innenfor virkeområde til § 15-1.

Dersom utslippet ikke er innenfor forskriftens virkeområde, må kommunen avklare om utslippet likevel krever tillatelse, og eventuelt oversende saken til rett myndighet. Normalt vil det være fylkesmannen som da er myndighet.

4A. Er søknaden fullstendig med alle vedlegg?

Etter at kommunen har avklart om søknaden er innenfor [kapittel 15s virkeområde](#), må kommunen undersøke hvorvidt søknaden er fullstendig. Hvis søknaden mangler noen av opplysningene som kreves i [forurensningsforskriften § 15-4](#) er søknaden ufullstendig. Først når søknaden er fullstendig begynner saksbehandlingsfristen på seks uker å løpe, [se § 15-5](#). I slike situasjoner er det viktig at kommunen tar kontakt med søker så raskt som mulig, slik at ikke søker feilaktig regner med å ha fått tillatelse. Kommunen bør så fort som mulig, og innen seks uker, opplyse søker om at søknaden er ufullstendig, og forklare hvilke opplysninger som mangler.

Hvis kommunen har mottatt en fullstendig søknad, men trenger mer opplysninger enn det som kreves etter [forurensningsforskriften § 15-4](#), må kommunen opplyse søker skriftlig om dette innen seks uker.

Kommunens alminnelige veiledningsplikt følger av [forvaltningsloven § 11](#). Den som søker om utslipp må få konkret veiledning ved forespørsel. Innunder veiledningsplikten har også kommunen en selvstendig plikt til å veilede private søkere etter behov. Kommunen må opplyse om hvilke regler som gjelder for at anlegget skal være forskriftsmessig utført. Finnes det for eksempel en lokal [forskrift](#) som setter krav til rensing?

Infolder utviklet av Vann- og avløpsetaten i Oslo: [Informasjonsfolder til virksomheten](#) hentet fra nettsiden [va-jus.no](#),

4B. Veiled søker

Hvis kommunen har mottatt en fullstendig søknad, men trenger mer opplysninger enn det som kreves etter [forurensningsforskriften § 15-4](#), må kommunen opplyse søker skriftlig om dette innen seks uker.

Kommunens alminnelige veiledningsplikt følger av [forvaltningsloven § 11](#). Den som søker om utslipp må få konkret veiledning ved forespørsel. Innunder veiledningsplikten har også kommunen en selvstendig plikt til å veilede private søkere etter behov. Kommunen må opplyse om hvilke regler som gjelder for at anlegget skal være forskriftsmessig utført. Finnes det for eksempel en lokal [forskrift](#) som setter krav til rensing?

Infolder: [Informasjonsfolder til virksomheten](#) hentet fra [va-jus.no](#), utviklet av Vann- og avløpsetaten i Oslo

5. Oppfylles standardkravene i § 15-7

Når kommunen har avgjort at søknaden er fullstendig, må kommunen vurdere om søknaden er i overensstemmelse med utslippskravene i [forurensningsforskriften § 15-7](#), eventuelt med lokal [forskrift](#) som erstatter utslippskravene i § 15-7. Dersom så er tilfelle, gjelder den absolutte saksbehandlingsfristen på seks uker.

6A. Kommunen behandler søknaden innen 6 uker. Eventuelt unntak

Hvis søknaden derimot fraviker fra utslippskravene i § 15-7, gjelder ikke seksukersfristen, se [forurensningsforskriften § 15-5](#).

Det er altså bare søknader om utslippstillatelser etter kapittel 15 som er fullstendige, og samtidig oppfyller utslippskravene i § 15-7 som anses innvilget etter seks uker.

Unntak fra seksukersfristen

Hvis en søknad om utslipp etter kapittel 15 er fullstendig og oppfyller utslippskravene i § 15-7, kan kommunen likevel bestemme at saken ikke kan behandles innen seks uker. Dette gjelder imidlertid bare hvis fristen på seks uker ikke allerede har gått ut, og det er særlige forhold som tilsier at det er nødvendig, jmfør forurensningsforskriften § 15-5. Et eksempel på særlige forhold er brukerkonflikter som gjør at det ikke vil være mulig å behandle søknaden innen fristen, fordi kommunen er avhengig av å hente inn flere opplysninger og gjøre avklaringer i saken.

6B. Behandle saken etter forvaltningsloven § 11 og gi foreløpig melding

Dersom standardkravene i § 15-7 ikke oppfylles skal det gis foreløpig melding etter forvaltningsloven § 11.

Søknader som fraviker fra kravene i § 15-7 skal imidlertid behandles så raskt som mulig, etter fristene og bestemmelsene i forvaltningsloven § 11a om saksbehandlingstid. Dersom søknaden ikke kan behandles innen en måned, må kommunen gi foreløpig svar på hvorfor søknaden ikke kan behandles tidligere, [jmfør forvaltningslovens § 11 a tredje ledd](#). Så langt det lar seg gjøre bør også kommunen opplyse om når den kan ventes behandlet.

Se mal foreløpig svar i forvaltningssak.

7. Kommunens behandling av søknaden

[Forurensningsforskriften kapittel 15](#) har standardkrav for utslipp. Normalt vil disse kravene være tilstrekkelig for å ivareta miljøet. Kommunen må likevel foreta en vurdering av det konkrete, omsøkte utslippet. Hvorvidt utslippet kan gi skade på miljøet er avhengig av utslippets type og størrelse og resipientforhold. Kommunen må også ta andre forurensningskilder til resipienten eller renseanlegget med i betraktning.

Kommunen kan be om ytterligere opplysninger og undersøkelser for å behandle søknader. Kommunens hjemmel er [forurensningsloven § 12](#). Kommunen bør blant annet be virksomheten vise at det ikke er utslipp fra virksomheten som vil påvirke funksjonen til oljeutskilleren. Som regel vil det være utslipp av overflateaktive stoffer fra virksomheter listet i § 15-1. Slike stoffer vil påvirke funksjonen til oljeutskilleren, som kan medføre at virksomheten ikke klarer rensekravet på 50 mg olje /liter.

Kommunen kan i henhold til § 15-5 fastsette krav som fraviker fra § 15-7. Dette kan både være strengere og lempeligere krav, hvor det første normalt vil være mest aktuelt. Kommunen bør ikke fravike kravet om 50 mg olje/liter, særlig ved utslipp direkte til resipienten. Kommunen kan for eksempel fastsette krav til utslippssted, utslippsanordning og utslippsdyp, eller nekte etablering av utslipp.

Når kommunen skal vurdere om det skal fastsettes andre krav enn § 15-7, skal ulempene med utslippet veies opp mot fordelene og ulempene tiltaket forøvrig vil medføre, jf. § 15-5 og forurensningslovens § 11 femte ledd. Effekter på [resipient](#), påkoblet renseanlegg og naturmiljø vil da stå sentralt.

Utslippet

[Forurensningsforskriften § 15-7](#) angir krav til utslipp. Olje i avløpsvannet skal ikke overstige 50 mg/liter. [Oljeholdig avløpsvann](#) skal også passere sandfang eller liknende renseinnretning. Innretningen må være dimensjonert for maksimal reell vannbelastning.

Kravet om installering av sandfang er satt både for å sikre forsvarlig kvalitet på avløpsvannet, og for å sikre mot akuttutslipp av olje ved søl, lekkasjer og lignende.

§ 15-7 angir også krav til dokumentasjon av at utslippskrav overholdes.

Naturmangfoldloven og vannforskriften ved utslipp direkte til resipienten

Som forurensningsmyndighet er kommunen forpliktet til å vurdere om en tillatelse som gis oppfyller kravene i naturmangfoldloven og vannforskriften. Dette er særlig viktig der hvor utskilleren har direkte utslipp til resipient, i stedet for til kommunalt nett.

I henhold til [Naturmangfoldloven § 7](#) skal kommunen legge [lovens §§ 8-12](#) til grunn når de tar beslutninger. Kommunen må la det fremgå av vedtaket om utslippstillatelse etter forurensningsforskriften § 15-5, at de har vurdert om anleggelse av anlegget og utslippstillatelsen vil kunne forringe naturmangfoldet i området.

Vil den samlede belastningen fra anlegg i området være for stor? Det kan særlig være sentralt for kommunen å finne ut om det er spesielt sårbare arter i området, gytebekker, viktige [habitater](#), naturreservat eller liknende som kan bli påvirket. [Miljødirektoratets artsdatabase Naturbase](#), kan være til hjelp her. Ta eventuelt kontakt med fylkesmannen.

I sammenheng med behandling av søknader om tillatelser til utslipp av oljeholdig [avløpsvann](#) etter kapittel 15, vil de vurderingene kommunen gjør av resipienten gi svar på om utslippet vil kunne medføre en forringelse av kvaliteten på vannforekomsten det skal slippes ut i. Har kommunen gjort vurderingene vi viser til i veiledningen her, vil vernet om resipienten stort sett være bra nok i henhold til vannforskriften.

Kommunen må likevel huske på at de ikke uten videre kan tillate utslipp som fører til forverring av tilstandsklassen resipienten har. [§ 4 til § 6 i vannforskriften](#), angir målene for tilstandsklassene til en resipient. Tiltak som fører til at målene i § 4 til § 6 ikke nås, kan bare tillates dersom vilkårene i [§ 12 i vannforskriften](#) er tilstede.

[Les om kommunens rolle og oppgaver i gjennomføringen av vannforskriften på miljøkommune.no.](#)

For mer informasjon om vannforskriften, se [Vannportalen](#).

8. Enkeltvedtak

Enkeltvedtak etter kapittel 15 fattes med hjemmel i [§ 15-5](#).

Et enkeltvedtak skal være skriftlig, med mindre dette er spesielt byrdefullt for forvaltningsorganet. Dette er hjemlet i [§ 23 i forvaltningsloven](#). Kommunen bør derfor utstede skriftlig tillatelse også i tilfellene der seksukersfristen gjelder.

Ettersom søker i henhold til [§ 15-4 nr. 2](#), allerede skal ha varslet parter og andre berørte i saken før kommunen mottar søknad om utslipp, trenger ikke kommunen forhåndsvarse vedtaket.

Vedtaket behøver ikke være langt og komplisert, men skal i henhold til [forvaltningsloven § 25](#)

- vise til reglene vedtaket bygger på
- gi oversikt over faktiske forhold vedtaket bygger på
- redegjøre for de forholdene som er avgjørende for vedtaket:
  - Hvilke forventninger har kommunen til søkeren?
  - Hvilke vilkår gjelder for utslippet, krav til dokumentasjon og målinger?
  - Hvilke målsetninger har kommunen for resipienten?
  - Finnes det lokale forskrifter søker bør være kjent med?
  - Hva er kunnskapsgrunnlaget og vurderingene etter naturmangfoldloven?
- gi opplysninger om klageadgang, klagefrist, klageinstans
- gi opplysninger om hvordan man kan klage
- gi opplysninger om retten til å se saksdokumenter
- gi opplysning om adgang til å be om oppsettende virkning

Se også veilederen [Fatte enkeltvedtak på Miljøkommune](#).

Se mal for utslippstillatelse for oljeholdig avløpsvann.

Eksempel på vedtaksmaler utarbeidet av Oslo kommune: [skriftlig vedtak](#) og [vilkår](#)

Ikke-skriftlig vedtak

Dersom kommunen ikke foretar seg noe innen seks uker etter at fullstendig søknad i tråd med standardkravene er mottatt, og det ikke er kommet inn protester, regnes tillatelse som gitt. Denne tillatelsen vil regnes som et enkeltvedtak som kan påklages, selv om det ikke finnes et skriftlig vedtak.

I tilfeller der kommunen ikke har et skriftlig vedtak, må kommunen uansett gi partene og berørte organer skriftlig orientering om kommunens beslutning i saken, så snart som mulig. Spesielt viktig er det å varsle de som har gitt uttalelse. Underretningen skal informere om kommunens vedtak, klageadgang, klagefrist, klageinstans, fremgangsmåte ved klage, samt retten til å se sakens dokumenter. I tilfeller hvor flere har avgitt felles uttalelse, kan en representant for disse orienteres.

Se mal for informasjonsbrev til berørte om tillatelse til utslipp av oljeholdig avløpsvann.

Endring eller omgjøring av tillatelse

Kommunen kan endre eller oppheve en tillatelse dersom vilkårene i [§ 18 i forurensningsloven](#) er oppfylt.

9. Klageadgang og saksbehandlingsgebyr

Klage

Enkeltvedtak fattet etter kapittel 15 kan påklages, jmfør [forurensningsforskriften § 15-9](#), og [forvaltningsloven § 28](#).

Hvem som er klageinstans avhenger av hvilket organ i kommunen som fattet vedtaket. Dersom kommunestyret selv har fattet vedtaket er fylkesmannen klageinstans. Er vedtaket fattet av et organ i kommunen som er opprettet i medhold av kommuneloven, er klageinstansen kommunestyret eller særskilt klagenemnd, jmfør [forurensningsloven § 85, annet ledd](#).

Klagefrist for enkeltvedtak er normalt på tre uker fra vedtaket er underrettet, jmfør [forvaltningsloven § 29](#). I vedtaket må kommunen opplyse om retten til å klage, hvor klagen skal sendes og innen hvilken frist. Det er den instansen eller organet som har fattet vedtaket som i første omgang skal motta klagen.

Se veilederen [Klagebehandling på Miljøkommune](#).

Aktuelt ved saksbehandling etter seksukersfristen

Selv om kommunen ikke har sendt ut et vedtak om tillatelse etter at fristen på seks uker har løpt ut, regnes kommunens avgjørelse som et enkeltvedtak som kan påklages, se [forurensningsforskriften § 15-5](#). Klagefristen løper fra den datoen fristen på seks uker går ut.

Når kommunen velger å ikke gi et skriftlig vedtak om tillatelse, kan det være vanskelig for omverdenen å få kjennskap til vedtaket og klagefristen. Det er derfor viktig at kommunen snarest mulig underretter parter og berørte organer om at tillatelse er gitt.

Saksbehandlingsgebyr

Kommunen kan kreve inn saksbehandlingsgebyr hvis kommunen har vedtatt [forskrift om saksbehandlingsgebyr jmfør forurensningsforskriften § 11-4](#). Har kommunen en slik forskrift, bør søker så tidlig som mulig få informasjon om at behandlingen av søknaden er gebyrpliktig og om hvilken gebyrsats søker kan regne med å få krav om. Dette er hjemlet [forvaltningslovens § 11](#).

Sist revidert: 30.07.2018

av: [Miljødirektoratet](#)

Hjelp oss å bli bedre!

Skriv din kommentar her

navn

e-post

Jeg er ikke en robot

reCAPTCHA
Personvern - Villkår

Send

Tilbakemelding om feil, mangler og innhold du savner hjelper oss til å forbedre Miljøkommune.no. Din tilbakemelding sendes til nettstedet, og publiseres ikke på sidene. Det er frivillig å skrive inn navn og e-post.

Verktøy

[Ordforklaringer](#)

[Kart og databaser](#)

[Lenker](#)

Relatert informasjon

[Avløp på Miljødirektoratets hjemmesider](#)
www.miljodirektoratet.no

[Kommentar til kap. 15 på Miljødirektoratet.no](#)
www.miljodirektoratet.no

[NORVAR-rapport 156/2007, "Veiledning for øljeutskilleranlegg"](#)
www.tjenestekatalog.no

Innhold

- [1. Når kreves det tillatelse etter kapittel 15?](#)
- [2. Samordne med annet regelverk](#)
- [3. Er søknaden innenfor forskriftens virkeområde?](#)
- [4A. Er søknaden fullstendig med alle vedlegg?](#)
- [4B. Veiled søker](#)
- [5. Oppfylles standardkravene i § 15-7](#)
- [6A. Kommunen behandler søknaden innen 6 uker. Eventuelt unntak](#)
- [6B. Behandle saken etter forvaltningsloven § 11 og gi foreløpig melding](#)
- [7. Kommunens behandling av søknaden](#)
- [8. Enkeltvedtak](#)
- [9. Klageadgang og saksbehandlingsgebyr](#)

Miljødirektoratet eier nettstedet, og drifter det i samarbeid med Riksantikvaren og Statens strålevern.

I tillegg bidrar: Klima- og miljødepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Direktoratet for byggkvalitet, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, Landbruksdirektoratet, Mattilsynet, Veterinærinstituttet, Norges vassdrags- og energidirektorat, Statens vegvesen, Vegdirektoratet, Norsk folkehelseinstitutt, Norsk Vann og Enova.